

From the Pastor's Desk

Sunday, December 28, 2025

Dear parishioners and friends:

In this Jubilee Year, countless Catholic faithful from around the world – including many from the Diocese of San Jose – have set out on pilgrimages to Europe. Paris is often a familiar stop, with its Notre Dame Cathedral, the Basilica of the Sacred Heart, and the Chapel of St. Catherine Labouré. But if time allows, one should also visit Père-Lachaise Cemetery.

There lies a tomb that makes many pause in silence: the grave of Fernand Arbelot (1880–1942), a French musician and actor. He left behind a haunting yet tender final wish: to gaze upon the face of his beloved wife for all eternity. On his tomb rests a sculpture of Arbelot lying still, arms outstretched to hold the face of his wife. During his lifetime, he once confided: “I am afraid of only one thing—that when I die, I will no longer be able to see you.” And so his love became immortal—loving unto death, and beyond.

That gaze of love remains there, never fading, never leaving. With a single look, love itself was transformed into eternity. Yet to have such a love, one must also acknowledge the wife: how she must have lived and loved in such a way that her husband, even in death, desired only to behold her face. What is most striking is that Arbelot’s wish was not out of obligation, but from the depths of his own heart: “I want to.”

The embrace of her face upon his tomb is not merely a sorrowful image, but a sign of undying love. What did he see in that face? Surely love, surely beauty—for otherwise, as death approached, he would not have wanted to look any longer.

An accomplished businessman in his eighties, when asked what the most important decision of his life was, replied simply: “Choosing the right wife.” In the West, there is also a saying: “Marriage is a man’s first and greatest start-up. A man who chooses the right wife can save himself twenty years of struggle in his career.”

Today, many people think of marriage as a gamble—more often unlucky than lucky. Statistics of divorce and unhappy households add to a pessimistic view. Yet alongside them, there are still beautiful marriages, true homes of “a hundred years of happiness.” The most beautiful love story is not that of Romeo and Juliet, but the quiet, enduring love of two elderly spouses who have lived a lifetime together.

And when we think of happy marriages, we must also remember to have compassion for those that are unhappy or broken. In many cases, it is not simply a matter of having “chosen the wrong spouse,” but there are other reasons: circumstances in life, social pressures, psychological wounds, or simply human weakness. Marriage, like every vocation, is both a gift and a journey filled with challenges.

Thus, standing before the tomb of Fernand Arbelot not only reminds us of a love that endures beyond death, but also invites us to cherish, to protect, and to show compassion for every marital story—whether joyful or broken—for love always needs healing and support.

Fr. Justin T. Le
Pastor

Thư Cha Thành Xứ

Chúa Nhật, ngày 28 tháng 12 năm 2025

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Trong Năm Thánh này, biết bao tín hữu Công Giáo khắp nơi - trong đó có nhiều người Việt từ giáo phận San Jose - lên đường hành hương Âu Châu. Paris thường là điểm dừng chân quen thuộc với Nhà thờ Đức Bà, Nhà thờ Thánh Tâm, Nguyên đường Thánh Catherine Labouré. Nhưng nếu còn thời gian, xin hãy ghé nghĩa trang Père-Lachaise.

Ở đó có một ngôi mộ khiến bao người dừng chân, lặng nhìn: phần mộ của Fernand Arbelot (1880 -1942), một nhạc sĩ kiêm diễn viên Pháp. Ông để lại một di nguyện vừa ám ảnh vừa chan chứa yêu thương: muốn được nhìn gương mặt người vợ yêu dấu cho đến tận cõi vĩnh hằng. Trên mộ, bức tượng khắc họa Arbelot nằm bất động, đôi tay vươn lên ôm lấy khuôn mặt vợ. Sinh thời, ông từng thốt lộ: “Anh chỉ sợ một điều thôi, là khi qua đời sẽ không còn được nhìn thấy em nữa.” Và thế là tình yêu ấy trở thành bất tử - yêu đến chết mà vẫn còn yêu.

Ánh mắt ấy vẫn còn đó, vĩnh viễn không rời. Chỉ cần một cái nhìn, tình yêu đã hóa thành vĩnh cửu. Nhưng để có được một tình yêu như vậy, hẳn cũng phải kể đến người vợ: bà đã sống thế nào, yêu thế nào để khiến chồng mình, ngay cả khi chết, vẫn chỉ muốn nhìn thấy bà. Điều đáng quý là Arbelot không làm vì vợ, nhưng là ước ao phát xuất từ chính trái tim ông: “tôi muốn”.

Cái ôm lấy khuôn mặt người vợ trên phần mộ không chỉ là hình ảnh bi thương, mà còn là dấu chỉ của một tình yêu bất tử. Ông đã thấy gì nơi khuôn mặt ấy? Chắc chắn là tình yêu, chắc chắn là vẻ đẹp, nếu không, ông đã không còn muốn nhìn nữa - nhất là khi đã đối diện với cánh cửa của cái chết.

Một doanh nhân ngoài 80 tuổi, trải qua cả một đời thành công, khi được hỏi điều quan trọng nhất đời mình là gì, đã trả lời ngắn gọn: “Chọn đúng vợ.” Người Tây phương cũng có câu: “Lấy vợ là lần khởi nghiệp đầu tiên và lớn nhất của đời người đàn ông. Đàn ông chọn đúng vợ có thể bớt được 20 năm phấn đấu sự nghiệp.”

Trong thời đại hôm nay, nhiều người cho rằng hôn nhân là một canh bạc hên xui, thậm chí xui nhiều hơn hên. Những thống kê tan vỡ, những gia đình bất hòa càng làm người ta bi quan. Nhưng bên cạnh đó, quanh ta vẫn có những cuộc tình đẹp, những mái ấm thật sự “trăm năm hạnh phúc”. Cuộc tình đẹp nhất không phải là tình yêu lâng mạn của Romeo và Juliet, mà là tình yêu âm thầm, bền vững của hai ông bà lão sống với nhau trọn đời.

Và khi nghĩ đến những đôi vợ chồng hạnh phúc, ta cũng không quên cảm thông với những đôi vợ chồng bất hạnh hoặc đã đổ vỡ. Nhiều trường hợp không hẳn vì “chọn sai vợ” hay “chọn sai chồng”, nhưng còn do những nguyên nhân khác: hoàn cảnh sống, áp lực xã hội, tổn thương tâm lý, hoặc đơn giản là sự yếu đuối của con người. Hôn nhân, cũng như mọi ước mơ, vừa là hồng ân vừa là hành trình đầy thử thách.

Chính vì vậy, ngắm nhìn mộ phần của Fernand Arbelot không chỉ gợi ta về một tình yêu bất tử, mà còn nhắc ta nâng niu, gìn giữ, và cảm thông với mọi phận đời hôn nhân - dù hạnh phúc hay dang dở - vì tình yêu luôn cần được chữa lành và nâng đỡ.

Lm. Giuse Lê Trung Tường

Chánh xứ